Równania różniczkowe zwyczajne

Opracowanie zagadnień na egzamin

KJG

Spis treści

1.	Twie	erdzenia	2
	1.1.	Ciągła zależność od parametru	2
	1.2.	Różniczkowalna zależność od parametru	3
	1.3.	Rozwiązania przez szeregi potęgowe wokół punktu regularnego	3
	1.4.	Twierdzenie spektralne dla funkcji analitycznych	5
	1.5.	Twierdzenie o asymptotycznym zachowaniu $\ \mathbf{e}^{\mathbf{At}}\ $	7
	1.6.	Twierdzenie o minimach funkcji Lapunowa i stabilności	7
2 .	Zaga	adnienia	8
	2.1.	Istnienie i jednoznaczność rozwiązań, rozwiązania wysycone	8
	2.2.	Metoda Frobeniusa	9
	2.3.	Rozwiązania układów liniowych jednorodnych	11
	2.4.	Rozwiązywanie równań liniowych niejednorodnych	11
	2.5.	Hiperboliczność i stabilność punktów równowagi	11
	2.6.	Zagadnienia brzegowe	11
3.	Przy	kłady	12
	3.1.	Rozwiązywanie równań metodą szeregów potęgowych	12
	3.2.	Równania na wariację	12
	3.3.	Potoki – policzenie i zastosowanie własności w konkretnych sytuacjach	12
	3.4.	Wzory Liouville'a i Abela	12
	3.5.	Zastosowania twierdzenia spektralnego, macierze spektralne	12
	3.6.	Całki pierwsze, funkcje Lapunowa – zastosowanie do badania stabilności	12

1.1. Ciągła zależność od parametru

Twierdzenie 1.1.1 (O ciągłej zależności od parametru). Niech

$$y' = f(y, t, \lambda), \qquad f: \mathbb{R}^{m+1} \times \mathbb{R}^l \supset U \times B_l(\lambda_0, c) \longrightarrow \mathbb{R}^m,$$

gdzie f jest funkcją ciągłą oraz c>0. Niech $y(t,\lambda_0)$ będzie rozwiązaniem równania $y'=f(y,t,\lambda_0)$ z warunkiem początkowym (y_0,t_0) określonym na zwartym przedziałe I zawierającym t_0 . Wybierzmy b>0 i rozważmy zbiór

$$R_b = \{(y, t) : t \in I \text{ oraz } ||y - y(t, \lambda_0)|| < b\}.$$

Załóżmy dalej, że

a) istnieje $L \geq 0$, że dla wszystkich $(y_1, t), (y_2, t) \in R_b$ zachodzi:

$$||f(y_1, t, \lambda_0) - f(y_2, t, \lambda_0)|| \le L \cdot ||y_1 - y_2||,$$

b) dla dowolnego $\varepsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$, że dla $(y,t) \in R_b$ oraz każdej λ jest:

$$\|\lambda - \lambda_0\| < \delta \implies \|f(y, t, \lambda) - f(y, t, \lambda_0)\| < \varepsilon.$$

Wówczas istnieje stała $c^* > 0$ taka, że

- 1. jeśli $\|\lambda \lambda_0\| < c^*$, to $y(t, \lambda)$ jest określone na I,
- 2. jeśli $\lambda_n \to \lambda_0$, to $y(t, \lambda_n) \rightrightarrows y(t, \lambda_0)$ na I.

Dowód. W dowodzie wykorzystamy lemat pomocniczy.

Lemat 1.1.2. Przy założeniach twierdzenia przypuśćmy, że na $J \subset I$ zachodzi

- 1. dla wszystkich $t \in J$ jest $(y(t, \lambda), t) \in R_b$,
- 2. dla każdego $\varepsilon > 0$ oraz $(y,t) \in R_b$ zachodzi $||f(y,t,\lambda) f(y,t,\lambda_0)|| \le \varepsilon$.

Wtedy dla każdego $t \in J$ prawdziwa jest nierówność:

$$||y(t,\lambda) - y(t,\lambda_0)|| \le \varepsilon \cdot e^{L|t-t_0|} \cdot |t-t_0|.$$

Dowód.

$$\begin{aligned} \|y(t,\lambda) - y(t,\lambda_0)\| &= \left\| \int_{t_0}^t f(y(u,\lambda), u, \lambda) du - \int_{t_0}^t f(y(u,\lambda_0), u, \lambda_0) du \right\| \\ &\leq \left| \int_{t_0}^t \left\| f(y(u,\lambda), u, \lambda) - f(y(u,\lambda_0), u, \lambda_0) \right\| du \right| \\ &\leq \left| \int_{t_0}^t \left\| f(y(u,\lambda), u, \lambda) - f(y(u,\lambda), u, \lambda_0) \right\| du \right| \\ &+ \left| \int_{t_0}^t \left\| f(y(u,\lambda), u, \lambda_0) - f(y(u,\lambda_0), u, \lambda_0) \right\| du \right| \\ &\leq \left| \int_{t_0}^t \varepsilon du \right| + \left| \int_{t_0}^t L \cdot \|y(u,\lambda) - y(u,\lambda_0)\| du \right| \\ &\leq \underbrace{\varepsilon \cdot |t - t_0|}_{t_0} + \left| \int_{t_0}^t L \cdot \|y(u,\lambda) - y(u,\lambda_0)\| du \right|. \end{aligned}$$

Z nierówności Gronwalla ze stałą K wynika teza.

Wybierzmy $\varepsilon > 0$ taki, że $\varepsilon \cdot |I| \cdot e^{L|I|} \le \frac{b}{2}$ oraz oznaczmy $c^* = \min(c, \delta_{\varepsilon})$. Weźmy $\lambda > 0$ taką, że $\|\lambda - \lambda_0\| < \delta_{\varepsilon}$. Niech J będzie maksymalnym podprzedziałem I, na którym zachodzi:

$$\forall t \in J \quad (y(t,\lambda),t) \in R_b.$$

Wtedy z lematu 1.1.2 dostajemy:

$$\forall t \in J \quad ||y(t,\lambda) - y(t,\lambda_0)|| \le \frac{b}{2}$$

Przypuśćmy, że jeden z końców J, nazwijmy go α , należy do wnętrza I. Wówczas z twierdzenia 2.1.5, $y(t,\lambda)$ przedłuża się na przedział \widetilde{J} zawierający α we wnętrzu. Co więcej, ponieważ $\|y(t,\lambda)-y(t,\lambda_0)\|$ jest funkcją ciągłą względem t, to pozostaje mniejsza od b na pewnym otoczeniu α . Zatem J nie był przedziałem maksymalnym, chyba że J=I. Pokazaliśmy więc pierwszą część tezy.

Jeśli $\lambda_n \to \lambda_0$, to z założenia b) istnieje ciąg $\varepsilon_n \to 0$ taki, że

$$\forall (y,t) \in R_b \ \forall n \ \|f(y,t,\lambda) - f(y,t,\lambda_0)\| < \varepsilon_n.$$

Z lematu 1.1.2 dostajemy:

$$\forall t \in I \quad ||y(t,\lambda) - y(t,\lambda_0)|| \le \varepsilon_n \cdot |I| \cdot e^{L|I|} \xrightarrow{n \to \infty} 0,$$

co dowodzi drugiej części tezy.

1.2. Różniczkowalna zależność od parametru

Twierdzenie 1.2.1 (O różniczkowalnej zależności od parametru). Niech

$$y' = f(y, t, \lambda), \qquad f: \mathbb{R}^{m+1} \times \mathbb{R} \supset U \times (\lambda_0 - c, \lambda_0 + c) \longrightarrow \mathbb{R}^m,$$

gdzie f jest funkcją ciągłą względem y, t, λ oraz klasy C^1 względem y, λ . Ustalmy warunek początkowy (y_0, t_0) i oznaczmy przez $y(t, \lambda)$ rozwiązanie równania

$$\frac{\partial y(t,\lambda)}{\partial t} = f(y,t,\lambda)$$

z warunkiem początkowym $y(t_0, \lambda) = y_0$, określone na ustalonym i zwartym przedziałe I. Wówczas na przedziałe I istnieje ciągła funkcja

$$z(t, \lambda_0) = \frac{\partial y(t, \lambda)}{\partial \lambda} \Big|_{\lambda = \lambda_0}$$

oraz zachodzi równość

$$\frac{\partial z(t,\lambda_0)}{\partial t} = \frac{\partial^2 y(t,\lambda)}{\partial t \partial \lambda} \Big|_{\lambda=\lambda_0} = \frac{\partial^2 y(t,\lambda)}{\partial \lambda \partial t} \Big|_{\lambda=\lambda_0}.$$

Dowód. Łatwy dowód czytelnik sporządzi samodzielnie jako ćwiczenie.

1.3. Rozwiązania przez szeregi potęgowe wokół punktu regularnego

Rozważmy równanie

$$a_2(t)y'' + a_1(t)y' + a_0(t)y = 0, (1.3.1)$$

gdzie a_2, a_1, a_0 są analityczne w pewnym punkcie t_0 .

Definicja 1.3.1. Powiemy, że t_0 jest punktem regularnym wtedy i tylko wtedy, gdy $a_2(t_0) \neq 0$. W przeciwnym wypadku t_0 nazwiemy punktem osobliwym.

W przypadku regularnym równanie (1.3.1) sprowadza się do

$$y'' + p(t)y' + q(t)y = 0, (1.3.2)$$

gdzie p i q są analityczne w punkcie t_0 , czyli

$$p(t) = \sum_{n=0}^{\infty} p_n (t - t_0)^n, \qquad q(t) = \sum_{n=0}^{\infty} q_n (t - t_0)^n.$$

Twierdzenie 1.3.2. Każde rozwiązanie równania (1.3.2) jest analityczne w kole, w którym oba szeregi p(t) i q(t) zbiegają. Co więcej, analityczna funkcja

$$y(t) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n (t - t_0)^n$$

jest rozwiązaniem wtedy i tylko wtedy, gdy

$$c_{n+2} = -\frac{1}{(n+1)(n+2)} \left(\sum_{k=0}^{n} c_{k+1}(k+1) p_{n-k} + \sum_{k=0}^{n} c_k q_{n-k} \right).$$
 (1.3.3)

Dowód. Dla ustalenia uwagi niech $t_0=0$ oraz $y(t)=\sum_{n=0}^{\infty}c_nt^n$. Wtedy

$$y'(t) = \sum_{n=0}^{\infty} (n+1)c_{n+1}t^n, \qquad y''(t) = \sum_{n=0}^{\infty} (n+1)(n+2)c_{n+2}t^n.$$

Z iloczynu Cauchy'ego¹ dostajemy

$$p(t)y'(t) = \left(\sum_{n=0}^{\infty} p_n t^n\right) \cdot \left(\sum_{n=0}^{\infty} (n+1)c_{n+1}t^n\right) = \sum_{n=0}^{\infty} t^n \sum_{k=0}^{n} (k+1)c_{k+1}p_{n-k},$$

$$q(t)y(t) = \left(\sum_{n=0}^{\infty} q_n t^n\right) \cdot \left(\sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n\right) = \sum_{n=0}^{\infty} t^n \sum_{k=0}^{n} c_k q_{n-k}.$$

Rozpisując lewą stronę równania (1.3.2), otrzymujemy

$$\sum_{n=0}^{\infty} t^n \left((n+1)(n+2)c_{n+2} + \sum_{k=0}^{n} (k+1)c_{k+1}p_{n-k} + \sum_{k=0}^{n} c_k q_{n-k} \right) = 0.$$

Z analityczności, dla każdego $n \geq 0$ jest

$$(n+1)(n+2)c_{n+2} + \sum_{k=0}^{n} (k+1)c_{k+1}p_{n-k} + \sum_{k=0}^{n} c_k q_{n-k} = 0,$$

co dowodzi wzoru (1.3.3).

Wzór rekurencyjny (1.3.3) zadaje współczynniki c_n dla $n \geq 2$, jeśli wybrane zostały c_0 , c_1 . Zauważmy, że $c_0 = y(t_0)$, $c_1 = y'(t_0)$. Zatem dobierając c_0 oraz c_1 możemy otrzymać dowolny warunek początkowy dla y, co pozwala uzyskać każde rozwiązanie wysycone. Pozostaje pokazać, że przy dowolnym wyborze c_0 , c_1 wzór (1.3.3) prowadzi do szeregu Taylora funkcji analitycznej w kole $D(t_0, R)$.

Wybierzmy 0 < r < R. Wtedy funkcje p, q są zbieżne w $\overline{D}(t_0, r)$ oraz

$$\sum_{n=0}^{\infty} |p_n| r^n < \infty, \qquad \sum_{n=0}^{\infty} |q_n| r^n < \infty.$$

 $[\]frac{1}{1} \left(\sum_{n=0}^{\infty} a_n \right) \cdot \left(\sum_{n=0}^{\infty} b_n \right) = \sum_{n=0}^{\infty} \sum_{k=0}^{n} a_k b_{n-k}$

Wobec tego istnieją stałe L_p , L_q takie, że dla dowolnego $n \geq 0$ jest

$$|p_n|r^n \le L_p, \qquad |q_n|r^n \le L_q.$$

Niech $0 < \rho < r$ oraz $\gamma_n = |c_n|\rho^n$, $\Gamma_n = \max\{\gamma_j : j = 1, \dots, n\}$. Wtedy

$$\begin{split} |\gamma_{n+2}| &\leq \frac{\rho^{n+2}}{(n+1)(n+2)} \Biggl(\sum_{k=0}^{n} (k+1) \cdot |c_{k+1}| \cdot |p_{n-k}| + \sum_{k=0}^{n} |c_{k}| \cdot |q_{n-k}| \Biggr) \\ &\leq \frac{\rho^{n+2}}{(n+1)(n+2)} \Biggl(\sum_{k=0}^{n} (n+1) \cdot \frac{\gamma_{k+1}}{\rho^{k+1}} \cdot \frac{L_{p}}{r^{n-k}} + \sum_{k=0}^{n} \frac{\gamma_{k}}{\rho^{k}} \cdot \frac{L_{q}}{r^{n-k}} \Biggr) \\ &\leq \frac{\rho^{n+2}}{(n+1)(n+2)} \Biggl((n+1) \sum_{k=0}^{n} \frac{\Gamma_{n+1}}{\rho^{k-n}\rho^{n+1}} \cdot \frac{L_{p}}{r^{n-k}} + \sum_{k=0}^{n} \frac{\Gamma_{n}}{\rho^{k-n}\rho^{n}} \cdot \frac{L_{q}}{r^{n-k}} \Biggr) \\ &\leq \frac{\rho L_{p}}{n+2} \Gamma_{n+1} \sum_{k=0}^{n} \Biggl(\frac{\rho}{r} \Biggr)^{n-k} + \frac{\rho^{2} L_{q}}{(n+1)(n+2)} \Gamma_{n} \sum_{k=0}^{n} \Biggl(\frac{\rho}{r} \Biggr)^{n-k} \\ &\leq \Biggl(\frac{\rho L_{p}}{n+2} + \frac{\rho^{2} L_{q}}{(n+2)(n+1)} \Biggr) \Gamma_{n+1} \sum_{k=0}^{n} \Biggl(\frac{\rho}{r} \Biggr)^{n-k} \\ &\leq \underbrace{\Biggl(\frac{\rho L_{p}}{n+2} + \frac{\rho^{2} L_{q}}{(n+2)(n+1)} \Biggr) \cdot \Biggl(\frac{1}{1-\frac{\rho}{r}} \Biggr) \Gamma_{n+1}. \end{split}$$

Wyrażenie α_n zbiega do zera, gdy $n \to \infty$. Istnieje n_0 , że $\alpha_n < 1$ dla $n \ge n_0$. Zatem dla każdego $n \ge n_0$ zachodzi $\gamma_{n+2} \le \Gamma_{n+1}$, co jest równoważne temu, że $\Gamma_{n+2} = \Gamma_{n+1}$, czyli ciąg Γ_n jest stały od pewnego miejsca i ograniczony przez pewne $\overline{\Gamma}$. Stąd, jeśli $|t| < \rho$, to z kryterium Cauchy'ego jest

$$\sqrt[n]{|c_n| \cdot |t|^n} = \sqrt[n]{|c_n| \cdot \rho^n} \cdot \sqrt[n]{\frac{|t|^n}{\rho^n}} \le \sqrt[n]{\overline{\Gamma}} \cdot \left| \frac{t}{\rho} \right| < 1,$$

o ile n jest dostatecznie duże. Wobec tego szereg $\sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n$ jest zbieżny w kole o promieniu ρ . Ponieważ ρ może być dowolnie bliskie R, to suma kół wypełnia koło otwarte o promieniu R, co kończy dowód.

1.4. Twierdzenie spektralne dla funkcji analitycznych

Definicja 1.4.1. Widmem macierzy A nazywamy zbiór jej wartości własnych wraz z krotnościami, i oznaczamy $\operatorname{sp}(A)$.

Twierdzenie 1.4.2 (Hamilton-Cayley). Dla każdej macierzy A zachodzi $X_A(A) = 0$, gdzie X_A jest wielomianem charakterystycznym macierzy A.

Twierdzenie 1.4.3 (Spektralne dla wielomianów). Niech A będzie macierzą o wartościach własnych $\lambda_1, \ldots, \lambda_n$ z krotnościami q_1, \ldots, q_n . Wtedy istnieją macierze $M_{k,l}$ dla $1 \le k \le n$, $0 \le l \le q_k - 1$, zwane spektralnymi takie, że dla każdego wielomianu f zachodzi:

$$f(A) = \sum_{k=1}^{n} \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot f^{(l)}(\lambda_j).$$

Dowód. W celu udowodnienia twierdzenia będzie potrzebny lemat pomocniczy.

LEMAT 1.4.4. Macierze $M_{k,l}$ są jednoznacznie wyznaczone przez tezę twierdzenia spektralnego dla $f(z)=z^r, r=0,\ldots,n-1$.

Dowód. Otrzymujemy układ równań z niewiadomymi ${\cal M}_{k,l},$ czyli

$$A^{r} = \sum_{k=1}^{n} \sum_{l=0}^{q_{k}-1} M_{k,l} \cdot r(r-1) \cdots (r-l+1) \cdot \lambda_{k}^{r-l} c_{r} = 0.$$

Teza lematu oznacza, że układ ten jest oznaczony. Pokażemy liniową niezależność wierszy. Wybierzmy współczynniki c_r dla $r=1,\ldots,n-1$, tak aby kombinacja liniowa wierszy z tymi współczynnikami wynosiła 0, czyli dla każdych $k=1,\ldots,n$ oraz $l=0,\ldots,q_k-1$ jest

$$\sum_{r=0}^{n-1} c_r \cdot r(r-1) \cdots (r-l+1) \lambda_k^{r-l} = 0.$$

Rozważmy wielomian $w(z) = \sum_{r=0}^{n-1} c_r z^r$. Otrzymaliśmy, że $w^{(l)}(\lambda_k) = 0$, czyli λ_k jest zerem z krotnością co najmniej q_k , a zatem suma krotności zer wielomianu w jest równa co najmniej $\sum_{k=1}^n q_k = n$, co jest sprzecznością, bo stopień wielomianu był co najwyżej n-1.

Twierdzenie zostanie udowodnione indukcyjnie ze względu na stopień f.

Przypuśćmy, że twierdzenie zachodzi dla wielomianów stopnia mniejszego od n+r, gdzie $r\geq 0$. Z lematu 1.4.4 teza zachodzi dla r=0. Zwróćmy uwagę, że obie strony twierdzenia są liniowe względem f. Wystarczy więc pokazać je dla układu rozpinającego przestrzeń wielomianów stopnia mniejszego niż n+r. W celu pokazania, że twierdzenia zachodzi również dla wielomianów stopnia n+r, wystarczy pokazać dla $f_r(z)=z^r\chi_A(z)$, bo każdy wielomian

$$f(z) = a_{n+r}z^{n+r} + \ldots + a_1z + a_0$$

można zapisać jako

$$f(z) = f_r(z) + P(z),$$

gdzie P jest wielomianem stopnia mniejszego niż n+r. Zauważmy, że

$$L = f_r(A) = A^r \cdot \chi_A(A) \stackrel{1.4.2}{=} 0, \qquad P = \sum_{k=1}^n \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot f^{(l)}(\lambda_k),$$

a ponadto $f_r(z) = (z - \lambda_k)^{q_k} \cdot Q(z)$. Pochodne rzędu niższego od q_k składają się z sum członów, w których $(z - \lambda_k)$ występuje w dowolnej potędze, więc zerują się przy podstawieniu $z = \lambda_k$.

Twierdzenie 1.4.5 (Spektralne dla funkcji analitycznych). Niech

$$f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n z^n, \quad |z| < R.$$

Załóżmy, że $\operatorname{sp}(A) \subset D(0,R)$. Wówczas szereg f(A) zbiega i zachodzi teza twierdzenia spektralnego dla wielomianów:

$$f(A) = \sum_{k=1}^{n} \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot f^{(l)}(\lambda_j).$$

Dowód. Oznaczmy

$$f_N(z) = \sum_{n=0}^{N} a_n z^n.$$

Korzystając z twierdzenia spektralnego dla wielomianów, dostajemy

$$f(A) = \lim_{N \to \infty} f_N(A) = \lim_{N \to \infty} \sum_{k=1}^n \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot f_N^{(l)}(\lambda_j) =$$

$$= \sum_{k=1}^n \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot \lim_{N \to \infty} f_N^{(l)}(\lambda_j) = \sum_{k=1}^n \sum_{l=0}^{q_k-1} M_{k,l} \cdot f^{(l)}(\lambda_j).$$

1.5. Twierdzenie o asymptotycznym zachowaniu $\left\|\mathbf{e}^{\mathbf{At}}\right\|$

Definicja 1.5.1. Wykładnikiem Lapunowa macierzy A nazywamy liczbę

$$\overline{\lambda} = \max\{\operatorname{Re} \lambda_k : k = 1, \dots, n\}.$$

Definicja 1.5.2. Potega Lapunowa macierzy A nazywamy liczbę

$$\overline{l} = \max \bigl\{ l \geq 0 : \exists k \in \{1, \dots, n\} \quad \operatorname{Re} \lambda_k = \overline{\lambda} \ \wedge \ M_{k,l} \neq 0 \bigr\}.$$

Twierdzenie 1.5.3. Dla każdej macierzy A zachodzą nierówności:

$$0<\liminf_{t\to\infty}\frac{\left\|e^{At}\right\|}{t^{\bar{l}}e^{\bar{\lambda}t}}\leq \limsup_{t\to\infty}\frac{\left\|e^{At}\right\|}{t^{\bar{l}}e^{\bar{\lambda}t}}<\infty.$$

Dowód. Łatwe.

1.6. Twierdzenie o minimach funkcji Lapunowa i stabilności

2.1. Istnienie i jednoznaczność rozwiązań, rozwiązania wysycone

Twierdzenie 2.1.1 (Peano). Niech y' = f(y,t), gdzie $y(t_0) = y_0$ oraz

$$f: H = \overline{B}(y_0, b) \times [t_0 - a, t_0 + a] \longrightarrow \mathbb{R}^m.$$

Załóżmy, że funkcja f jest ciągła i oznaczmy

$$M = \sup \{ ||f(y,t)|| : (y,t) \in H \}.$$

Wówczas dla $\alpha = \min(a, b/M)$ istnieje rozwiązanie y(t) określone na przedziale $[t_0 - \alpha, t_0 + \alpha]$, spełniające warunek początkowy $y(t_0) = y_0$.

Twierdzenie 2.1.2 (Picard-Lindelöf). Niech $y' = f(y,t), y(t_0) = y_0,$ gdzie

$$f: H = \overline{B}(y_0, b) \times [t_0 - a, t_0 + a] \longrightarrow \mathbb{R}^m.$$

Załóżmy, że funkcja f jest ciągła oraz lipszycowska ze względu na y, to znaczy

$$\exists L \ \forall (y_1, t), (y_2, t) \in H \quad ||f(y_1, t) - f(y_2, t)|| \le L \cdot ||y_1 - y_2||.$$

Oznaczmy ponadto

$$M = \sup \{ \| f(y,t) \| : (y,t) \in H \}.$$

Wówczas dla dowolnego $\alpha < \min(a, b/M, 1/L)$ istnieje dokładnie jedno rozwiązanie zagadnienia Cauchy'ego z warunkiem początkowym $y(t_0) = y_0$ określone na przedziale $[t_0 - \alpha, t_0 + \alpha]$.

Lemat 2.1.3 (o zgodności rozwiązań). Niech y' = f(y,t), gdzie funkcja $f: U \to \mathbb{R}^m$ jest ciągła i lokalnie lipszycowska względem y. Niech $(y_0, t_0) \in U$. Jeśli $y_1(t), y_2(t)$ są rozwiązaniami określonymi odpowiednio na I_1, I_2 , spełniającymi ten sam warunek początkowy $y_1(t_0) = y_2(t_0) = y_0$, to $y_1 \equiv y_2$ na $I_1 \cap I_2$.

Lemat 2.1.4 (o przedłużaniu przez koniec). Niech y'=f(y,t), gdzie funkcja $f\colon \mathbb{R}^{m+1}\supset U\to \mathbb{R}^m$ jest ciągła i lokalnie lipszycowska względem y. Niech y(t) – rozwiązanie, T – koniec $\operatorname{Dm} y$, granica $\lim_{t\to T} y(t)=y_T$ istnieje oraz $(y_T,T)\in U$. Wówczas y rozszerza się na przedział zawierający T we wnętrzu.

Twierdzenie 2.1.5 (o przedłużaniu przez koniec). Niech y'=f(y,t), gdzie $f\colon \mathbb{R}^{m+1}\supset U\to \mathbb{R}^m$ jest ciągła i lokalnie lipszycowska względem y. Załóżmy, że rozwiązanie y(t) jest określone na pewnym przedziale, którego końcem jest $T\in \mathbb{R}$. Załóżmy dalej, że istnieje zbiór zwarty $K\subset U$ oraz $\varepsilon>0$, taki, że

$$\forall t \in \text{Dm } y \cap [T - \varepsilon, T + \varepsilon] \quad (y(t), t) \in K.$$

Wtedy y rozszerza się na przedział zawierający T we wnętrzu.

Twierdzenie 2.1.6 (o rozwiązaniu wysyconym). Niech y'=f(y,t), gdzie funkcja $f: \mathbb{R}^{m+1} \supset U \to \mathbb{R}^m$ jest ciągła i lokalnie lipszycowska względem y oraz $(y_0,t_0)\in U$. Wówczas istnieje rozwiązanie y_{\max} zwane wysyconym, określone na przedziałe otwartym, spełniające warunek początkowy $y_{\max}(t_0)=y_0$ i takie, że jeśli y jest dowolnym rozwiązaniem spełniającym warunek $y(t_0)=y_0$, to $\operatorname{Dm} y \subset \operatorname{Dm} y_{\max}$ oraz y jest obcięciem y_{\max} .

2.2. Metoda Frobeniusa

Rozważmy regularne¹ równanie różniczkowe postaci

$$a_2(t)y'' + a_1(t)y' + a_0(t)y = 0. (2.2.1)$$

Definicja 2.2.1. Punkt t_0 nazwiemy regularnie osobliwym, jeśli funkcja $\frac{a_2(t)}{(t-t_0)^2}$ jest analityczna w t_0 i nie znika w t_0 , a funkcja $\frac{a_1(t)}{t-t_0}$ jest analityczna w t_0 .

W przypadku punktu regularnie osobliwego równanie (2.2.1) sprowadza się do

$$(t - t_0)^2 y'' + (t - t_0)p(t)y' + q(t)y = 0. (2.2.2)$$

Rozwiązań będziemy szukali jedynie poza $t_0, t > t_0$.

Metoda Frobeniusa. Niech $t_0 = 0$. Szukamy rozwiązań w postaci

$$y(t) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n, \quad c_0 \neq 0.$$

Różniczkując stronami, dostajemy

$$ty'(t) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} c_n(n+\lambda)t^n,$$

$$t^2y''(t) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} c_n(n+\lambda)(n+\lambda-1)t^n.$$

Niech $p(t) = \sum_{n=0}^{\infty} p_n t^n$ oraz $q(t) = \sum_{n=0}^{\infty} q_n t^n$. Wtedy

$$tp(t)y'(t) = t^{\lambda} \left(\sum_{n=0}^{\infty} p_n t^n\right) \cdot \left(\sum_{n=0}^{\infty} c_n (n+\lambda) t^n\right) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \sum_{k=0}^{n} c_k (k+\lambda) p_{n-k}$$

$$= t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \left(c_n (n+\lambda) p_0 + \sum_{k=0}^{n-1} c_k (k+\lambda) p_{n-k}\right),$$

$$q(t)y(t) = t^{\lambda} \left(\sum_{n=0}^{\infty} q_n t^n\right) \cdot \left(\sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n\right) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \sum_{k=0}^{n} c_k q_{n-k}$$

$$= t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \left(c_n q_0 + \sum_{k=0}^{n-1} c_k q_{n-k}\right).$$

Wstawiamy wynik do równania (2.2.2), otrzymując

$$t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^{n} ((n+\lambda)(n+\lambda-1)c_{n} + (n+\lambda)p_{0}c_{n} + q_{0}c_{n}) + t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^{n} \underbrace{\left(\sum_{k=0}^{n-1} (k+\lambda)c_{k}p_{n-k} + \sum_{k=0}^{n-1} c_{k}q_{n-k}\right)}_{-X_{n}(c_{0},...,c_{n-1},\lambda)} = 0.$$

Dla każdej naturalnej liczby n>0 zachodzi:

$$c_n((n+\lambda)(n+\lambda-1) + (n+\lambda)p_0 + q_0) = X_n(c_0, \dots, c_{n-1}, \lambda)$$

oraz $X_0 = 0$ dla n = 0. Zdefiniujmy wielomian indeksowy P wzorem

$$P(s) = s(s-1) + p_0 s + q_0.$$

 $a_2(t) \neq 0$

Wtedy otrzymujemy

$$c_n P(n+\lambda) = X_n(c_0, \dots, c_{n-1}, \lambda) \implies c_0 P(\lambda) = 0.$$

Założyliśmy, że $c_0 \neq 0$, więc λ musi być pierwiastkiem wielomianu indeksowego. Dla n=0 mamy $X_0=0$, więc dla n>0 rekurencja przyjmuje postać

$$c_n = \frac{X_n(c_0, \dots, c_{n-1}, \lambda)}{P(n+\lambda)}.$$

To pozwala wyliczyć współczynniki c_n dla n > 0, chyba że $P(n + \lambda) = 0$ dla pewnego n, czyli $n + \lambda$ jest pierwiastkiem wielomianu indeksowego.

Przypadek podstawowy. Wielomian indeksowy ma dwa pierwiastki rzeczywiste nieróżniące się o liczbę całkowitą. Wówczas otrzymujemy dwa liniowo niezależne rozwiązanie przyjmując $\lambda = \lambda_1, \lambda_2$.

Przypadek zespolony. Bierzemy jeden z nich, dostając rozwiązanie zespolone

$$\widetilde{y}(t) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n = e^{at} (\cos bt + i \sin bt) \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n.$$

Rozwiązaniami są Re $\widetilde{y}(t)$, Im $\widetilde{y}(t)$, i są liniowo niezależne.

Przypadek pierwiastków postaci λ , $\lambda + r$, gdzie $\lambda \in \mathbb{R}$, $r \in \mathbb{N}$. W tym przypadku otrzymujemy jedno rozwiązanie postaci

$$y_0(t) = t^{\lambda+r} \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n.$$
 (2.2.3)

Drugiego rozwiązania szukamy w postaci

$$y(t) = t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} d_n t^n + \gamma y_0(t) \ln t,$$

gdzie γ to stała, którą wyznaczymy. Wstawiając do równania, otrzymujemy:

$$t^{\lambda} \sum_{n=0}^{\infty} t^{n} \left(P(n+\lambda) \cdot d_{n} - X_{n}(d_{0}, \dots, d_{n-1}, \lambda) \right) + \Gamma(t) = 0,$$

gdzie

$$\Gamma(t) = \gamma \left(t^2 \left(y_0(t) \ln t \right)'' + t p(t) \left(y_0(t) \ln t \right)'' + q(t) y_0(t) \ln t \right)$$

= $\gamma \ln t \left(t^2 y_0''(t) + t p(t) y_0'(t) + q(t) y_0(t) \right) + \gamma \left(2 t y_0'(t) + \left(p(t) - 1 \right) y_0(t) \right)$

Pierwszy człon się zeruje, bo y_0 jest rozwiązaniem. Wstawiając (2.2.3), mamy

$$= \gamma \left(2t \cdot \sum_{n=0}^{\infty} (\lambda + n + r) c_n t^{n+\lambda+r-1} + (p(t) - 1) \cdot \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^{\lambda+n+r} \right)$$

$$= \gamma t^{\lambda+r} \left(\sum_{n=0}^{\infty} 2(\lambda + r + n) c_n t^n + p(t) \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n - \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n \right)$$

$$= \gamma t^{\lambda+r} \left(\sum_{n=0}^{\infty} 2(\lambda + r + n) c_n t^n + \sum_{n=0}^{\infty} t^n \sum_{k=0}^{n} c_k p_{n-k} - \sum_{n=0}^{\infty} c_n t^n \right)$$

$$= \gamma t^{\lambda+r} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \left(2(\lambda + r + n) c_n + \sum_{k=0}^{n} c_k p_{n-k} - c_n \right)$$

$$= \gamma t^{\lambda+r} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \left(2(\lambda + r + n) c_n + (p_0 - 1) c_n + \sum_{k=0}^{n-1} c_k p_{n-k} \right)$$

Zauważmy, że $P'(\lambda + n + r) = 2s + p_0 - 1$. Stąd

$$= \gamma t^{\lambda+r} \sum_{n=0}^{\infty} t^n \left(P'(\lambda + r + n)c_n + Y_n(c_0, \dots, c_{n-1}) \right)$$

gdzie $Y_n(c_0,\ldots,c_{n-1})=\sum_{k=0}^{n-1}c_kp_{n-k}$. Przesuwając indeksy, dostajemy

$$= \gamma t^{\lambda} \sum_{n=r}^{\infty} t^{n} (Y_{n-r}(c_{0}, \dots, c_{n-r-1}) + c_{n-r} P'(\lambda + n)).$$

Otrzymaliśmy zatem

$$\sum_{n=0}^{\infty} t^{\lambda+n} P(n+\lambda) d_n - X_n(d_0, \dots, d_{n-1}) +$$

$$+ \gamma \sum_{n=r}^{\infty} t^{\lambda+n} P'(n+\lambda) c_{n-r} + Y_{n-r}(c_0, \dots, c_{n-r}) = 0.$$

Przyrównujmy do zera współczynniki przy $t^{\lambda+n}$. Jeśli $0 \le n < r$, to

$$P(n+\lambda)d_n = X_n(d_0, \dots, d_{n-1}).$$

Z kolei jeśli $n \ge r$, to mamy

$$P(n+\lambda)d_n + \gamma P'(\lambda + n)c_{n-r} = X_n(d_0, \dots, d_{n-1}) + Y_{n-r}(c_0, \dots, c_{n-r}).$$

2.3. Rozwiązania układów liniowych jednorodnych

Definicja 2.3.1. Równaniem liniowym nazywamy równanie postaci

$$\frac{dy}{dt} = A(t)y + B(t),$$

gdzie A(t) jest macierzą $m \times m$, a B(t) wektorem z \mathbb{R}^m o ciągłych współczynnikach, określonym na przedziale otwartym $I \subset \mathbb{R}$.

Definicja 2.3.2. Równanie y' = A(t)y nazywamy *jednorodnym*, a równanie y' = A(t)y + B(t) (odpowiadającym) niejednorodnym.

Twierdzenie 2.3.3. Zbiór rozwiązań równania jednorodnego jest podprzestrzenią liniową $C^0(I, \mathbb{R}^m)$, a zbiór rozwiązań równania niejednorodnego jej warstwą.

Niech V oznacza zbiór rozwiązań wysyconych równania y' = A(t)y.

2.4. Rozwiązywanie równań liniowych niejednorodnych

2.5. Hiperboliczność i stabilność punktów równowagi

2.6. Zagadnienia brzegowe

3. Przykłady

- 3.1. Rozwiązywanie równań metodą szeregów potęgowych
- 3.2. Równania na wariację
- 3.3. Potoki policzenie i zastosowanie własności w konkretnych sytuacjach
- 3.4. Wzory Liouville'a i Abela
- ${\bf 3.5.}\ {\bf Zastosowania}\ {\bf twierdzenia}\ {\bf spektralnego},\ {\bf macierze}\ {\bf spektralne}$
- 3.6. Całki pierwsze, funkcje Lapunowa zastosowanie do badania stabilności